

Postanowienie z dnia 3 grudnia 2001 r.

I PZ 95/01

Sprawami, w których o dopuszczalności kasacji przesądza wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 392¹ § 1 KPC), są sprawy majątkowe, którymi mogą być sprawy o świadczenie, jak i sprawy o ustalenie oraz o ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego.

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Andrzej Wasilewski, Andrzej Wróbel (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 grudnia 2001 r. sprawy z powództwa Mariana C. przeciwko Stacji Pogotowia Ratunkowego w K. o zapłatę dodatkowego wynagrodzenia rocznego, na skutek zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koszalinie z dnia 14 września 2001 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koszalinie postanowieniem z dnia 14 września 2001 r. [...] odrzucił kasację pozwanej stacji Pogotowia Ratunkowego w K. od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koszalinie z dnia 26 czerwca 2001 r. [...], oddalającą apelację pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Koszalinie z dnia 28 lutego 2001 r. [...] zasądzającego w pkt I od pozwanej na rzecz powoda Mariana C. kwotę 1.316,51 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lutego 2001 r. do dnia zapłaty tytułem dodatkowego wynagrodzenia rocznego za 1999 r. i umarzającego w pkt II postępowanie w pozostałej części.

W uzasadnieniu postanowienia podniesiono w szczególności, że mylne jest stanowisko pozwanego wnoszącego kasację, iż w istocie spór w niniejszej sprawie miał charakter sporu niemajątkowego o ustalenie (art. 189 KPC). W ocenie Sądu

powód w sposób wyraźny określił swoje roszczenie, dochodząc zapłaty dodatkowego wynagrodzenia rocznego i w żaden sposób nie można uznać, iż jest to spór o ustalenie prawa. Sprawa ma charakter sprawy o prawa majątkowe o wartości orzeczonej przez Sąd Rejonowy (art. 19 KPC). Kasacja jest niedopuszczalna, bowiem wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10.000 zł.

Pełnomocnik pozwanej w zażaleniu na powyższe postanowienie domaga się jego uchylenia i przyjęcia kasacji do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. W ocenie wnoszącego zażalenie, ustalenie przez Sąd prawa powoda do nagrody rocznej, mimo że prawo to mu nie przysługiwało, poprzez zasądzenie należności, nie przesadziło jeszcze o typowo majątkowym charakterze powództwa. Pozwana uważa, że w sytuacji, kiedy powód wniósł o zasądzenie należności, gdy strona pozwana wyraźnie wskazywała, że weszła w spór z powodem w związku z tym, że prawo do rocznego wynagrodzenia mu nie przysługiwało, to nie jest zasadne twierdzenie, że ustalono tym samym prawo do nagrody jubileuszowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 48, poz. 554), do złożenia i rozpoznania środków zaskarżenia od orzeczeń wydanych przed dniem 1 lipca 2000 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Oznacza to, że do wniesienia i rozpoznania środków zaskarżenia od orzeczeń wydanych po dniu 1 lipca 200 r. należy stosować przepisy KPC w brzmieniu nadanym wyżej wymienioną ustawą. W niniejszej sprawie orzeczenie wydano dnia 26 czerwca 2001 r., a zatem do złożenia i rozpoznania kasacji wniesionej od tego wyroku znajduje zastosowanie między innymi art. 392¹ § 1 KPC. Zgodnie z tym przepisem, kasacja nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10.000 zł, a w sprawach gospodarczych niższa niż 20.000 zł. Według zaś art. 393 pkt 1 KPC przed nowelizacją, kasacja nie przysługiwała w sprawach o świadczenia, w których wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekraczała 5.000 zł, a w sprawach gospodarczych była niższa niż 10.000 zł. Pojęcie „sprawa o świadczenie” zastąpiono zatem określeniem „sprawy o prawo majątkowe”. Zmiana ta jest doniosła między innymi w zakresie dopuszczalności kasacji w sprawach o ustalenie, skoro można żądać zarówno ustalenia w sprawach majątkowych, jak i niemajątkowych. Należy przyjąć, że sprawami, o których mowa w

art. 392¹ § 1 KPC w aktualnym brzmieniu, są sprawy majątkowe, które mogą być sprawami o świadczenie, jak i sprawami o ustalenie oraz o ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego. Niezależnie zatem od tego, czy sprawa majątkowa ma charakter sprawy o świadczenie czy sprawy o ustalenie, jak twierdzi wnoszący zażalenie, w każdym przypadku o dopuszczalności kasacji przesądza wartość przedmiotu zaskarżenia. W niniejszej sprawie przedmiotem żądania było zasądzenie od pozwanego zakładu pracy odprawy pieniężnej oraz dodatkowego wynagrodzenia rocznego za 1999 r., a zatem nie ma wątpliwości, iż chodzi o świadczenie w sprawie majątkowej. Przeciwny pogląd wnoszącego zażalenie, że ustalenie przez Sąd prawa do wynagrodzenia rocznego nie przesądza o majątkowym charakterze powództwa jest oczywiście błędny. Nie ulega bowiem wątpliwości, że sprawą o prawa majątkowe jest roszczenie pieniężne, w tym roszczenie o zasądzenie dodatkowego wynagrodzenia rocznego.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====